

41995A1127(03)

C 316/49

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1995 11 27

KONVENCIJA**dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu**

Šios Konvencijos AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS, Europos Sąjungos valstybės narės,

REMDAMOSI 1995 m. liepos 26 d. Europos Sąjungos Tarybos aktu,

SIEKDAMOS užtikrinti, kad jų baudžiamieji įstatymai padėtų veiksmingai saugoti Europos Bendrijų finansinius interesus,

PAŽYMĖDAMOS, kad Bendrijos pajamoms ir išlaidoms kenkiantis sukčiavimas daugeliu atvejų neapsiriboja viena šalimi ir dažnai yra susijęs su organizuoto nusikalstamumo tinklais,

ĮSITIKINUSIOS, jog, siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus, tuos interesus pažeidžiančiam sukčiavimui reikia taikyti baudžiamąjį persekiojimą ir tuo tikslu reikia priimti jo bendrą apibrėžimą,

ĮSITIKINUSIOS, jog būtina, kad už tokį elgesį būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis baudžiamosiomis sankcijomis, neatmetant galimybės atitinkamais atvejais taikyti kitas bausmes, o bent labai pavojingais atvejais būtina, kad už tokį elgesį būtų baudžiama laisvės atėmimu ir dėl to galėtų būti taikoma ekstradicija,

PRIPAŽINDAMOS, kad Europos Bendrijų finansuojamose srityse svarbų vaidmenį vaidina įmonės ir kad tie, kurie versle turi sprendimų priėmimo įgaliojimus, atitinkamomis aplinkybėmis neturėtų išvengti baudžiamosios atsakomybės,

PASIRYŽUSIOS drauge kovoti su Europos Bendrijų finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu prisiimdamos įsipareigojimus dėl jurisdikcijos, ekstradicijos ir savitarpio bendradarbiavimo,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

— tuos pačius padarinius sukeliančiu informacijos neatskleidimu pažeidžiant konkretų įsipareigojimą,

Bendrosios nuostatos

— netinkamu tokių lėšų naudojimu ne tiems tikslams, kuriems jos buvo iš pradžių skirtos;

1. Šioje Konvencijoje Europos Bendrijų finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas – tai:

a) išlaidų srityje – bet koks tyčinis veikimas ar neveikimas, susijęs su:

— suklastotų, neteisingų ar neišsamių pareiškimų ar dokumentų naudojimu ar pateikimu, kurio padariniai yra Europos Bendrijų bendrojo biudžeto arba Europos Bendrijų valdomų ar jų vardu valdomų biudžetų lėšų pasisavinimas ar neteisėtas užlaikymas,

b) pajamų srityje – bet koks tyčinis veikimas ar neveikimas, susijęs su:

— suklastotų, neteisingų ar neišsamių pareiškimų ar dokumentų naudojimu ar pateikimu, kurio padariniai yra neteisėtas Europos Bendrijų bendrojo biudžeto arba Europos Bendrijų valdomų ar jų vardu valdomų biudžetų išteklių mažinimas,

- tuos pačius padarinius sukeliančiu informacijos neatskleidimu pažeidžiant konkretų įsipareigojimą,
- tuos pačius padarinius sukeliančiu netinkamu teisėtai gautos išmokos naudojimu.

2. Atsižvelgdama į 2 straipsnio 2 dalį, kiekviena valstybė narė imasi būtinų ir tinkamų priemonių šio straipsnio 1 dalį perkelti į savo nacionalinę baudžiamąją teisę taip, kad ten apibūdintos veikos būtų laikomos nusikaltimais.

3. Atsižvelgdama į 2 straipsnio 2 dalį, kiekviena valstybė narė taip pat imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad tyčinis suklastotų, neteisingų ar neišsamių pareiškimų ar dokumentų rengimas ar pateikimas, sukeliantis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintus padarinius, būtų laikomas nusikaltimu, jei jis dar nėra baudžiamas kaip pagrindinis nusikaltimas arba dalyvavimas sukčiavime, jo kurstymas ar pasikėsinimas sukčiauti, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje.

4. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytas tyčinis veikimo ar neveikimo pobūdis gali būti numanomas pagal objektyvias faktines aplinkybes.

2 straipsnis

Bausmės

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 1 straipsnyje nurodytą veiką ir dalyvavimą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoje veikoje, jos kurstymą ar kėsinimąsi ją padaryti būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis baudžiamosiomis sankcijomis, įskaitant bent stambaus sukčiavimo atvejais laisvės atėmimą apimančias bausmes, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija, suprantant, kad stambiu sukčiavimu yra laikomas toks sukčiavimas, kuris yra susijęs su tam tikra mažiausia suma, kurią turi nustatyti kiekviena valstybė narė. Ši mažiausia suma negali būti nustatyta didesnė kaip 50 000 ekiu.

2. Tačiau mažareikšmio sukčiavimo atvejais, susijusiais su bendra suma, kuri yra mažesnė kaip 4 000 ekiu, ir pagal valstybės narės įstatymus nesiejama su ypač sunkiomis aplinkybėmis, ji gali nustatyti kitas bausmių rūšis, nei nustatytosios šio straipsnio 1 dalyje.

3. Europos Sąjungos Taryba vieningai gali pakeisti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sumą.

3 straipsnis

Įmonių vadovų baudžiamoji atsakomybė

Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kurios leistų įmonių vadovus ar kitus asmenis, turinčius įgaliojimus priimti

sprendimus ar kontroliuoti įmonės veiklą, patraukti baudžiamojon atsakomybėn pagal jos nacionalinėje teisėje nustatytus principus, jeigu 1 straipsnyje nurodytas Europos Bendrijų finansiniams interesams kenkiančias sukčiavimo veikas padaro jiems pavaldus įmonės vardu veikiantis asmuo.

4 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją nusikaltimams, kuriuos ji yra nustačiusi pagal 1 straipsnį ir 2 straipsnio 1 dalį, kai:

- Europos Bendrijų finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas, dalyvavimas jame ar pasikėsinimas sukčiauti visas arba iš dalies yra padaromas jos teritorijoje, įskaitant sukčiavimą, už kurį nauda buvo gauta toje teritorijoje,
- jos teritorijoje esantis asmuo sąmoningai padeda ar kursto padaryti tokį sukčiavimą bet kurios kitos valstybės teritorijoje,
- nusikaltęs asmuo yra atitinkamos valstybės narės pilietis, jeigu pagal tos valstybės narės teisę gali būti reikalaujama, kad už tą veiką taip pat būtų baudžiama šalyje, kurioje ji buvo padaryta.

2. Kiekviena valstybė narė, pateikdama 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad šio straipsnio 1 dalies trečiojoje įtraukoje nustatytos taisyklės ji netaikys.

5 straipsnis

Ekstradicija ir baudžiamasis persekiojimas

1. Bet kuri valstybė narė, kuri pagal savo teisę neišduoda savo piliečių, imasi būtinų priemonių nustatyti savo jurisdikciją nusikaltimams, kuriuos ji yra nustačiusi pagal 1 straipsnį ir 2 straipsnio 1 dalį, kai juos padaro jos piliečiai ne jos teritorijoje.

2. Kiekviena valstybė narė, kai vienas iš jos piliečių yra įtariamas kitoje valstybėje narėje padaręs nusikaltimą, susijusį su 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 dalyje apibūdintomis veikomis, ir ji neišduoda to asmens tai kitai valstybei narei tik dėl jo pilietybės, prireikus perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms baudžiamajam persekiojimui vykdyti. Kad galėtų būti vykdomas baudžiamasis persekiojimas, su tuo nusikaltimu susijusios dokumentų bylos, informacija ir daiktiniai įrodymai perduodami Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnyje nustatyta tvarka. Prašančioji valstybė narė informuojama apie pradėtą baudžiamąjį persekiojimą ir jo baigtį.

3. Valstybė narė negali atsisakyti išduoti asmens Europos Bendrijų finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo atveju vien

dėl tos priežasties, kad tai susiję su nusikaltimu mokesčių ar muitų mokėjimo tvarkai.

4. Šiame straipsnyje valstybės narės piliečio sąvoka aiškinama remiantis bet kuriuo jos padarytu pareiškimu pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnio 1 dalies b punktą ir to straipsnio 1 dalies c punktą.

6 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Jei sukčiavimas, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, pripažįstamas nusikaltimu ir yra susijęs su bent dviem valstybėmis narėmis, tos valstybės veiksmingai bendradarbiauja atliekant tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ir vykdant paskirtą bausmę naudodamosi tokiomis priemonėmis, kaip savitarpio teisinės pagalbos teikimas, ekstradicija, baudžiamojo proceso perdavimas ar kitoje valstybėje narėje priimtų nuosprendžių vykdymas.

2. Tais atvejais, kai jurisdikciją ir realią tais pačiais faktais grindžiamo nusikaltimo baudžiamojo persekiojimo galimybę turi daugiau kaip viena valstybė narė, tos valstybės narės bendradarbiauja spręsdamos, kuri iš jų nusikaltėlių ar nusikaltėlius persekios, kad kur įmanoma būtų galima centralizuoti persekiojimą vienoje valstybėje narėje.

7 straipsnis

Ne bis in idem

1. Valstybės narės savo nacionaliniuose baudžiamuosiuose įstatymuose taiko *ne bis in idem* taisyklę, pagal kurią asmuo, kurio teismo procesas buvo galutinai baigtas kurioje nors valstybėje narėje, negali būti persekiojamas kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių faktų, jeigu jam buvo paskirta bausmė, ji buvo įvykdyta, ji yra faktiškai vykdoma arba jau negali būti vykdoma pagal nuosprendį priėmusios valstybės įstatymus.

2. Valstybė narė, pateikdama 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad šio straipsnio 1 dalis jos nesaisto vienu ar daugiau iš šių atvejų:

- a) jei visos ar dalis faktinių aplinkybių, kurių pagrindu užsienyje buvo priimtas teismo sprendimas, atsirado jos teritorijoje; pastaruoju atveju ši išimtis netaikoma, jei tos faktinės aplinkybės iš dalies atsirado valstybės narės, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas, teritorijoje;
- b) jei faktinės aplinkybės, kurių pagrindu užsienyje buvo priimtas teismo sprendimas, sudaro nusikaltimą tos valstybės narės saugumui ar kitiems tokios pačios svarbos interesams;

c) jei faktinės aplinkybės, kurių pagrindu užsienyje buvo priimtas teismo sprendimas, atsirado dėl tos valstybės narės pareigūno veiksmų, prieštaraujančių jo tarnybinėms pareigoms.

3. Išimtyms, kurios gali būti nurodomos pareiškimu pagal šio straipsnio 2 dalį, netaikomos, jei atitinkama valstybė narė dėl tų pačių veikų prašė kitos valstybės narės atitinkamą asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn ar tą asmenį išdavė.

4. Šis straipsnis neturi poveikio atitinkamiems dvišaliams ar daugiašaliams valstybių narių sudarytiems susitarimams ir atitinkamiems pareiškimams.

8 straipsnis

Teisingumo Teismas

1. Bet kuri valstybių narių ginčą dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo pradiniam etape, kad būtų rastas sprendimas, Europos Sąjungos sutarties VI antraštinėje dalyje nustatyta tvarka turi išnagrinėti Taryba.

Jei per šešis mėnesius nerandama sprendimo, kuri nors iš ginčo šalių klausimą gali perduoti spręsti Europos Bendrijų Teisingumo Teismui.

2. Bet kuris vienos ar daugiau valstybių narių ir Europos Bendrijų Komisijos ginčas dėl šios Konvencijos 1 ar 10 straipsnio taikymo, kurį pasirodė neįmanoma išspręsti derybomis, gali būti perduotas spręsti Teisingumo Teismui.

9 straipsnis

Vidaus nuostatos

Jokia šios Konvencijos nuostata neklaido valstybėms narėms priimti vidaus teisės nuostatų, griežtesnių už iš šios Konvencijos kylančius įsipareigojimus.

10 straipsnis

Perdavimas

1. Valstybės narės Europos Bendrijų Komisijai perduoda nuostatų, perkeliančių į jų vidaus teisę joms pagal šios Konvencijos nuostatas tenkančius įsipareigojimus, tekstą.

2. Įgyvendindamos šią Konvenciją, Aukštosios Susitariančios Šalys Europos Sąjungos Taryboje nustato informaciją, kurią viena kitai turi pranešti arba kuria turi keistis valstybės narės arba valstybės narės ir Komisija, taip pat kokia tvarka tai turi būti daroma.

*11 straipsnis***Įsigaliojimas**

1. Šią Konvenciją valstybės narės turi priimti pagal savo atitinkamus konstitucinius reikalavimus.
2. Valstybės narės Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui praneša apie savo konstitucinių reikalavimų įvykdymą priimant šią Konvenciją.
3. Ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo šio straipsnio 2 dalyje minėto pranešimo, kurį pateikia valstybė narė, atlikusi tą formalumą paskutinė.

*12 straipsnis***Prisijungimas**

1. Prie šios Konvencijos gali prisijungti kiekviena Europos Sąjungos narė tampanti valstybė.

2. Šios Konvencijos tekstas prisijungiančios valstybės kalba, parengtas Europos Sąjungos Tarybos, yra autentiškas.

3. Prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

4. Kiekvienai prisijungiančiai valstybei ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jos prisijungimo dokumento deponavimo arba Konvencijos įsigaliojimo dieną, jei ji dar nebuvo įsigaliojusi pasibaigus minėtam 90 dienų laikotarpiui.

*13 straipsnis***Depozitaras**

1. Šios Konvencijos depozitaras yra Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

2. Depozitaras *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbia informaciją apie šios Konvencijos priėmimą ir prisijungimą prie jos, deklaracijas ir išlygas, taip pat kitus su ja susijusius pranešimus.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse bärav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechszwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

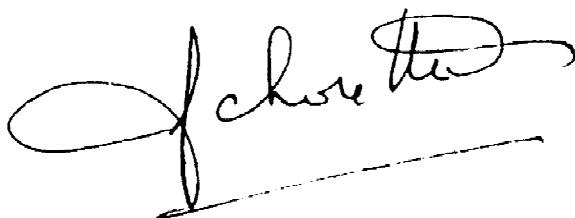
Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundra nittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

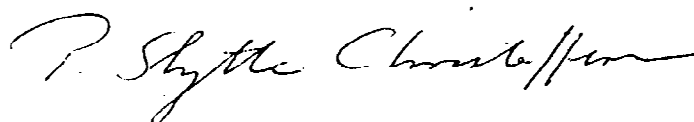
Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

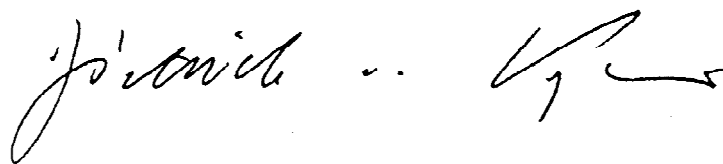
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Charette', with a long horizontal stroke extending from the bottom of the signature.

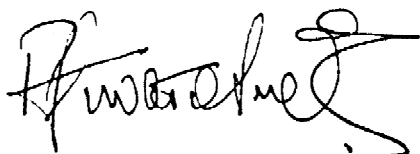
For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'P. Strytø Christoffersen', written in a cursive style.

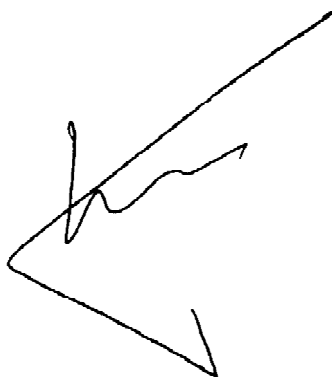
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

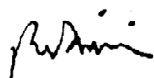
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

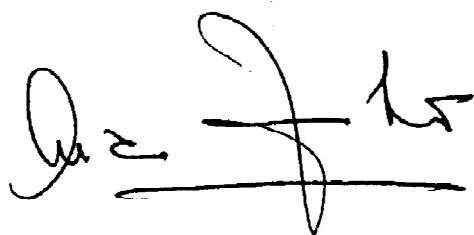
Pour le gouvernement de la République française

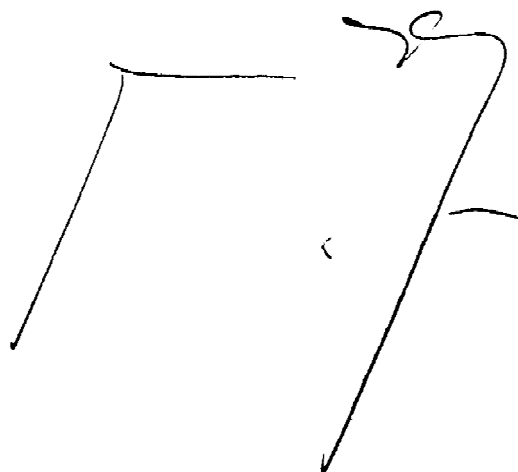
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

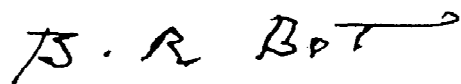
Per il governo della Repubblica italiana

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of a large loop followed by a horizontal line and a small flourish.

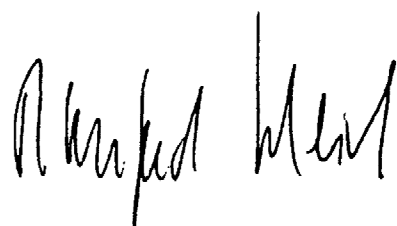
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large loop and a horizontal line.

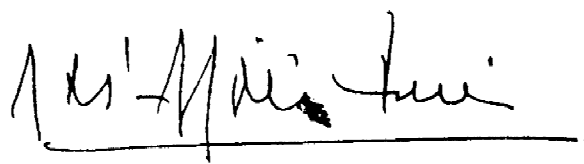
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. R. Bot'.

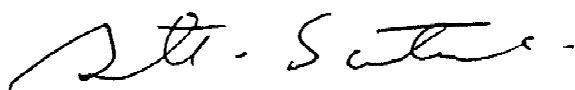
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Karl Heinz'.

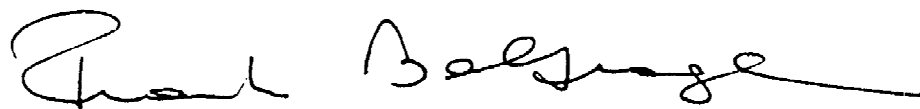
Pelo Governo da República Portuguesa

Handwritten signature of António Costa, Minister of Economy and Finance of Portugal, in black ink.

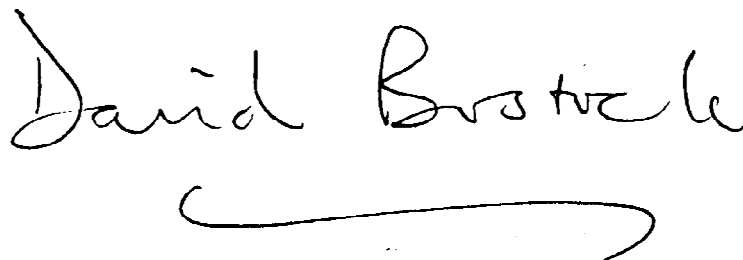
Suomen hallituksen puolesta

Handwritten signature of Jyrki Katainen, Minister of Economic Affairs of Finland, in black ink.

På svenska regeringens vägnar

Handwritten signature of Charles Michel, President of the European Council, in black ink.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Handwritten signature of David Broxton, Minister of State for Europe of the United Kingdom, in black ink.